

UZASADNIENIE

Pozwem wniesionym 13 czerwca 2013 r. w elektronicznym postępowaniu upominawczym (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w R. wniosła o zasądzenie od strony pozwanej (...) Business Park Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Ł. kwoty 77.165,04 zł z ustawowymi odsetkami oraz zwrotu kosztów procesu według norm przepisanych. W uzasadnieniu pozwu wskazano, że strony zawarły umowę na podstawie której strona pozwana kupowała od strony powodowej energię elektryczną oraz usługę dystrybucyjną. Strona pozwana jednak opóźniała się z płatnościami, a części płatności nie uregulowała w ogóle (pozew – k. 2-3v).

W dniu 18 września 2013 r. Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w Lublinie wydał przeciwko stronie pozwanej nakaz zapłaty w elektronicznym postępowaniu upominawczym (nakaz zapłaty – k. 4).

W dniu 2 października 2013 r. strona pozwana wniosła sprzeciw od powyższego nakazu zapłaty, domagając się oddalenia powództwa w całości oraz zasądzenia od powodowej spółki na rzecz strony pozwanej kosztów procesu. Pozwana spółka podniosła, że strona powodowa nie udowodniła swego roszczenia ani co do zasady ani co do wysokości. Nadto, wskazała, że w oparciu o treść pozwu nie sposób ustalić w jaki sposób powodowa spółka obliczyła wysokość dochodzonych kwot w z poszczególnych faktur. (sprzeciw – k. 6-6v).

Postanowieniem z dnia 14 października 2014 r. Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w Lublinie stwierdził skuteczne wniesienie sprzeciwu i utratę mocy nakazu zapłaty oraz przekazał sprawę do rozpoznania Sądowi Rejonowemu dla Łodzi-Śródmieścia w Łodzi (wydruk postanowienia - k. 11v).

Postanowieniem z dnia 19 listopada 2013 roku Sąd Rejonowy dla Łodzi-Śródmieścia w Łodzi przekazał sprawę do rozpoznania Sądowi Okręgowemu w Łodzi, X Wydziałowi Gospodarczemu, jako właściwemu (postanowienie - k. 15).

W dalszym toku postępowania strona powodowa podtrzymywała żądanie pozwu oraz jego podstawy faktyczne i prawne, strona pozwana zaś wносиła o oddalenie powództwa, podtrzymując zarzut nieudowodnienia roszczenia zarówno co do zasady jak i wysokości (odpowiedź na sprzeciw – k. 56-58v; odpowiedź na pozew – k. 172-173; pismo procesowe powoda – k. 179-181v).

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

Strona powodowa – (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w R. jest wpisana do rejestru przedsiębiorców prowadzonego w ramach Krajowego Rejestru Sądowego pod numerem (...). Do przedmiotu jej działalności należy m.in. wytwarzanie, przesyłanie oraz dystrybucja energii elektrycznej, sprzedaż hurtowa energii elektrycznej i ciepłej, działalność usługowa w zakresie instalowania, naprawy i konserwacji elektrycznej aparatury rozdzielczej i sterowniczej (odpis z KRS strony powodowej - k. 25-32v).

Strona pozwana (...) Business Park Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Ł. jest wpisana do rejestru przedsiębiorców w ramach Krajowego Rejestru Sądowego pod numerem (...). Pierwotnie pozwana spółka prowadziła działalność pod firmą (...) Sp. z o.o. Do przedmiotu działalności strony pozwanej należy m.in. instalowanie maszyn przemysłowych oraz realizacja projektów budowlanych związanych ze wznoszeniem budynków (informacja odpowiadająca odpisowi aktualnemu z KRS-u strony pozwanej – k. 52-55).

W dniu 13 września 2011 roku (...) S.A. zawarła z (...) Sp. z o.o. umowę kompleksową sprzedaży energii elektrycznej i świadczenia usługi dystrybucji dla odbiorców z grupy taryfowej A, B i C2x nr (...), na mocy której strona powodowa zobowiązała się do kompleksowej usługi, polegającej na sprzedaży energii elektrycznej oraz zapewnieniu świadczenia usługi jej dystrybucji. Odbiorca zaś zobowiązał się do zapłaty na rzecz powodowej spółki opłat za sprzedaną energię elektryczną i świadczenie usług dystrybucji w terminach określonych na fakturach VAT. Rozliczenia za sprzedaną

energię i świadczone usługi dystrybucji były dokonywane zgodnie z zawartą umową, (...) S.A. oraz Taryfą lub Cennikiem dla (...) S.A. (umowa kompleksowa i regulamin umowy kompleksowej – k. 33-37).

W dniu 12 stycznia 2012 roku, w związku ze zmianą nazwy firmy odbiorcy z (...) Sp. z o.o. na (...) Business Park Sp. z o.o., strony umowy zawarły aneks nr (...) do umowy kompleksowej sprzedaży energii elektrycznej i świadczenia usług dystrybucji nr (...) z dnia 13 września 2011 roku. W treść pierwotnej umowy wpisano aktualną nazwę firmy odbiorcy, pozostawiając pozostałe postanowienia umowy bez zmian (aneks nr (...) do umowy nr (...) z dn. 13.09.2011 r. – k. 59).

Z tytułu wykonywania umowy nr (...) z dnia 13 września 2011 roku strona powodowa wystawiła szereg faktur, w których wskazano kwotę należności oraz dzienną datę terminu płatności, wynoszącą 14 dni od daty wystawienia. W związku z wykonaniem usługi powodowa spółka wystawiła faktury VAT obejmujące następujące należności płatne w poszczególnych terminach:

- faktura nr (...) z dnia 03.01.2013 r. obejmująca należność w kwocie 21.220,06 zł za okres od 30 listopada 2012 r. do 31 grudnia 2012 r., płatna do dnia 17 stycznia 2013 r.,
- faktura nr (...) z dnia 05.02.2013 r. obejmująca należność w kwocie 28.527,81 zł za okres od 31 grudnia 2012 r. do 31 stycznia 2013 r., płatna do dnia 19 lutego 2013 r.,
- faktura nr (...) z dnia 05.03.2013 r. obejmująca należność w kwocie 25.996,31 zł za okres od 31 stycznia 2013 r. do 28 lutego 2013 r., płatna do dnia 19 marca 2013 r.

(faktury - k. 41-46).

W związku z nieuregulowaniem przez stronę pozwaną płatności z w/w faktur w terminie powodowa spółka wystawiła noty obciążeniowe za przekroczenie terminu płatności, wskazując w ich treści kwotę należności, dzienną stopę procentową opłaty za zwłokę, ilość dni opóźnienia oraz datę dzienną terminu płatności, wynoszącą 14 dni od daty wystawienia. Strona powodowa wystawiła następujące noty obciążeniowe:

- nota obciążeniowa nr (...) z dnia 20.12.2012 r. obejmująca kwotę 375,60 zł, płatna do dnia 3 stycznia 2013 r.
- nota obciążeniowa nr (...) z dnia 28.01.2013 r. obejmująca kwotę 476,98 zł, płatna do dnia 11 lutego 2013 r.,
- nota obciążeniowa nr (...) z dnia 24.04.2013 r. obejmująca kwotę 568,28 zł, płatna do dnia 9 maja 2013 r.

(noty obciążeniowe – k. 47-49).

Pismem z dnia 9 kwietnia 2013 r., wysłanym listem poleconym za zwrotnym potwierdzeniem odbioru i doręczonym 11 kwietnia 2013 r., strona powodowa wezwała stronę pozwaną do zapłaty należności z powyższych faktur i not obciążeniowych (wskazując nr dokumentu, termin płatności i kwotę należności), w terminie do dnia 22 kwietnia 2013 roku pod rygorem wystąpienia na drogę postępowania sądowego (wezwanie - k. 50; ZPO - k. 51).

Biegły sądowy, wydający w przedmiotowej sprawie opinię, wskazał, że brak jest podstaw do stwierdzenia jakichkolwiek nieprawidłowości w kwotach znajdujących się na fakturach wystawionych stronie pozwanej przez powodową spółkę w związku z realizacją umowy nr (...) z dnia 13 września 2011 r. (opinia biegłego – k. 318-319).

Powyższy stan faktyczny Sąd Okręgowy ustalił opierając się na powołanych dowodach, które są przekonujące i korespondują ze sobą.

Sąd podzielił także w całości wnioski opinii sporządzonej przez biegłego sądowego z zakresu energetyki. Opinia ta jest bowiem jasna i wyczerpująca oraz w sposób zrozumiały odpowiada na pytanie postawione biegłemu. Biegły opracował opinię na podstawie materiału dowodowego zgromadzonego w aktach sprawy, analizy przepisów prawa polskiego, przeprowadzonej wizji lokalnej oraz dokonanych obliczeń.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

W świetle materiału dowodowego sprawy Sąd uznał, że roszczenie strony powodowej jest udowodnione.

Podstawą prawną powództwa stanowią art. 535 k.c. w zw. z art. 555 k.c. w zw. z art. 491 § 1 k.c.

W niniejszej sprawie bezspornym jest, że strony łączyła umowa kompleksowa sprzedaży energii elektrycznej i świadczenia usługi dystrybucji dla odbiorców z grupy taryfowej A, B i C2x z dnia 13 września 2011 r. nr (...), na podstawie której strona powodowa sprzedawała stronie pozwanej energię elektryczną oraz zapewniała świadczenie usługi jej dystrybucji. Niekwestionowany jest także fakt, że za realizację umowy w okresie 30 listopada 2012 r. – 28 lutego 2013 r. strona powodowa wystawiała stronie pozwanej faktury VAT na łączną kwotę 75.744,18 zł oraz noty obciążeniowe na łączną kwotę 1.420,86 zł, które nie zostały przez pozwaną spółkę uiszczone.

Zgodnie z art. 535 k.c. przez umowę sprzedaży sprzedawca zobowiązuje się przenieść na kupującego własność rzeczy i wydać mu rzecz, a kupujący zobowiązuje się rzecz odebrać i zapłacić sprzedawcy cenę. Natomiast, stosownie do treści art. 555 k.c., przepisy o sprzedaży rzeczy stosuje się odpowiednio do sprzedaży energii. Cechą wyróżniającą tę umowę jest ekwiwalentność świadczeń, gdyż za dostarczoną przez przedsiębiorstwo energetyczne energię lub paliwa odbiorca zobowiązuje się zapłacić odpowiednią cenę. Oznacza to, że do umowy sprzedaży energii elektrycznej, mają zastosowanie - obok przepisów Prawa energetycznego - także przepisy Kodeksu cywilnego, dotyczące skutków niewykonania zobowiązań z umów wzajemnych.

Jeżeli odbiorca energii nie uiszcza we właściwym terminie należności za dostarczoną zgodnie z umową energię, dopuszcza się on zwłoki w spełnieniu świadczenia jako dłużnik z umowy sprzedaży energii elektrycznej.

Skutki zwłoki w wykonaniu umów wzajemnych reguluje art. 491 k.c. Zgodnie z § 1 tego artykułu, jeżeli jedna ze stron dopuszcza się zwłoki w wykonaniu zobowiązania z umowy wzajemnej, druga strona może wyznaczyć jej odpowiedni dodatkowy termin do wykonania z zagrożeniem, iż w razie bezskutecznego upływu wyznaczonego terminu będzie uprawniona do odstąpienia od umowy. Może również bądź bez wyznaczenia terminu dodatkowego, bądź też po jego bezskutecznym upływie żądać wykonania zobowiązania i naprawienia szkody wynikłej ze zwłoki.

Należy zaznaczyć, że dłużnik popada w opóźnienie, jeżeli nie spełnia świadczenia pieniężnego w terminie, w którym stało się ono wymagalne także wtedy, gdy kwestionuje istnienie lub wysokość świadczenia (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 13 października 1994 r., I CRN 121/94, OSNC 1995 nr 1, poz. 21).

Strona pozwana w niniejszej sprawie w żaden sposób nie negowała ani nie podważała faktu zawarcia umowy kompleksowej sprzedaży energii elektrycznej i świadczenia usługi dystrybucji dla odbiorców z grupy taryfowej A, B i C2x z dnia 13 września 2011 r. nr (...). Pozwana spółka kwestionowała natomiast sam fakt istnienia oraz wysokości dochodzonego przez (...) S.A. roszczenia, podnosząc, że nie zostało ono udowodnione zarówno co do zasady jak i wysokości. W ocenie strony pozwanej przedstawione przez stronę powodową dowody w postaci faktur VAT oraz not obciążeniowych, w żaden sposób nie mogą stanowić podstawy dochodzonego roszczenia, gdyż stanowią dokumenty prywatne, a nie urzędowe. Zdaniem pozwanej spółki faktury, jak każde dowody prywatne, stanowią wyłącznie dowód tego, że osoba pod nim podpisana złożyła oświadczenie zawarte w dokumencie, nie stanowią one zatem dowodu tego, co zostało nim zaświadczone.

Zgodzić się wprawdzie należy ze stroną pozwaną, że zgodnie z art. 245 k.p.c. faktura, jako dowód prywatny stanowi wyłącznie dowód tego, że osoba, która go podpisała, złożyła oświadczenie zawarte w dokumencie. Pamiętać należy, że faktura jest wyłącznie dokumentem rozliczeniowym sporządzonym przez wystawcę w celu umożliwienia odbiorcy dokonania zapłaty i samoistnie nie może stanowić o istnieniu określonej należności oraz jej wysokości. Podkreślić jednakże należy, że strony niniejszego postępowania łączyła określona umowa z dnia 13 września 2011 r. nr (...), na mocy której powodowa spółka sprzedawała stronie pozwanej energię i świadczyła usługę dystrybucji, a pozwana spółka była zobowiązana do uiszczenia za powyższe czynności stosownej zapłaty, oznaczonej w fakturach VAT. Wysokość opłat oraz sposób ich obliczania został wskazany w (...) S.A. oraz w Taryfie dla (...) S.A., które, jak wynika

z § 6 pkt 4 umowy z dnia 13 września 2011 r., strona pozwana otrzymała oraz zapoznała się z nimi. Tym samym zarzut strony pozwanej, że powodowa spółka nie udowodniła istnienia dochodzonego roszczenia uznać należy za całkowicie chybiony.

Za nietrafny należy również uznać argument nieudowodnienia roszczenia co do wysokości. Biegły sądowy z zakresu energetyki w opinii pisemnej sporządzonej w przedmiotowej sprawie nie stwierdził jakichkolwiek nieprawidłowości w kwotach znajdujących się na fakturach załączonych do pozwu. Biegły podkreślił, że przeprowadzona analiza akt sądowych, w szczególności Taryfy dla energii elektrycznej dla klientów z grup taryfowych A, B, C i R, analiza przepisów prawa polskiego oraz dokonana wizja lokalna na nieruchomości strony pozwanej nie wykazała aby doszło do nieprawidłowego naliczenia kosztów pobranej energii elektrycznej i kosztów usług dystrybucji, określonych przez stronę powodową w spornym okresie czasu. W ocenie biegłego faktury zostały sporządzone prawidłowo, a kwoty w nich wskazane są właściwie wyliczone.

Wobec tego, że pozwana spółka nie zakwestionowała skutecznie istnienia, ani wysokości roszczenia o zapłatę po stronie powodowej, powództwo podlegało uwzględnieniu w całości.

O odsetkach ustawowych od należności głównej Sąd orzekł na podstawie art. 481 § 1 k.c. zgodnie z żądaniem pozwu.

Rozstrzygnięcie o kosztach procesu zapadło w oparciu o zasadę wyrażoną w art. 98 k.p.c. Na zasądzoną z tego tytułu na rzecz strony powodowej kwotę złożyły się: opłata sądowa od pozwu w wysokości 965 zł, zwrot kosztów przeprowadzenia dowodu z opinii biegłego w wysokości 2.470,34 zł, koszty zastępstwa procesowego w wysokości 3.600 zł, ustalone zgodnie z § 6 pkt 6 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (tekst jednolity Dz. U z 2013 r., poz. 461 ze zm.) i opłata skarbową od pełnomocnictwa w wysokości 17,00 zł.